

Այունյաց երկիր

Գինը 100 դրամ:

ՀԱՄԱՐ
29 ՀՈՒՆԻՍԻ 2013Թ • № 18 (291)

www.syuniacyerkir.am

**Փսփսում են իրար ինչ-
որ անհայտ անուն,
Երագելով մի հարթ,
Մի անկաղնի բացատ...
ԵՐԻՇԵ ԶԱՐԵՆՏ**

«Սյունիքի պատմություն» գիրքը չի կարող բուհական դասընթաց համարվել

**10 ՏԱՐԻ ՀԱՐՈՒՆԱԿՎՈՂ
ԲԱՆԱԿԵՃ**

2001թ. «Հրազդան» իրատարակչությունը լույս ընծայեց Գրիգոր Գրիգորյանի և Սերգեյ Հախվերտյանի հեղինակած «Սյունիքի պատմություն» գիրքը: Հրատարակվեց ՀՀ ԳԱԱ հնագիտության և ազգագրության ինստիտուտի երաշխավորությամբ: Իսկ ՀՀ ԿԳ նախարարության կրթական բարեփոխումների կենտրոնը երաշխավորեց այդ գիրքը օգտագործել իբրև բուհական համառոտ դասընթաց:

2002թ. «Սյունյաց աշխարհ» թերթում ծավալվեց «Սյունիքի պատմություն» գրքի հանգամանակից քննարկում: Թերթի 2002թ. N21-ում (20 օգոստոսի), N22-ում (30 օգոստոսի) և N23-ում (10 սեպտեմբերի) իրատարակվեց Ռոբերտ Էջաննցու քննախոսությունը՝ «Նկատառումներ «Սյունիքի պատմություն» գրքի վերաբերյալ»: Նույն թերթի 2003թ. N7-ում (30 մարտի), N8-ում (11 ապրիլի), N9-ում (21 ապրիլի) տպագրվեց նշված հեղինակի նոր քննախոսությունը գրքի մասին. վերնագիրը՝ «Պրոֆեսորական էլիելկոլիզմ»:

«Սյունյաց աշխարհի» 2003թ. ապրիլի 30-ի N10-ում տպագրվեց (պատասխան խոսքի իրավունքով) պատասխան գիտությունների դոկտոր, պրոֆեսոր Գրիգոր Գրիգորյանի պատասխանը Ռոբերտ Էջաննցուն՝ «Անաղարտ պահպանե՞ք Սյունիքի պատմությունը պատեհապաշտ քննադատներից» հոդվածը:

Այդ ժամանակ թերթի խմբագրությունը (խմբագիր՝ Ս.Ալեքսանյան) հանդես եկավ առաջարկությամբ՝ «Կողմերի ասելիքը համարում ենք սպառնալից» վերտառությամբ (30 ապրիլի 2003թ.): Առաջարկության մեջ նշված է՝ «Կարծում ենք խնդրո առարկան արծարծվել է բավականին ամբողջական՝ սպառելով կողմերի հիմնական ասելիքը»:

Խմբագրության առաջարկն այդ ժամանակ, կարծեք, ընդունեցին կողմերը, բայց... Տասը տարվա ընթացքում ՀՀ ԳԱԱ հնագիտության և ազգագրության ինստիտուտն այդպես էլ չքննարկեց գրքի վերաբերյալ հնչած դիտողությունները, և գիրքը շարունակեց մնալ «բուհական համառոտ դասընթաց»: Նման առաքելություն այդ գրքին շնորհել էր ՀՀ ԿԳ նախարարության կրթական բարեփոխումների կենտրոնը, որը նույնպես տասը տարի շարունակ անտեսեց հնչած դիտողությունները: Հիմա նորից պատմության մի խումբ ուսուցիչներ և դասախոսները հարց են բարձրացրել՝ չքույլատրել (գոնե ուշացունով) բազմաթիվ գիտական սխալներով ու ակադեմիկոլիզմներով գրքի գործածումն իբրև բուհական ձեռնարկ: «Սյունյաց երկիրը» կիրթի օգտակար լինել բանավեճի կողմերին՝ իրատարակելով նոր քննախոսություններ՝ վարուց խմբագրություններ կայացված:

Առաջին տպագրում ենք Ռոբերտ Էջաննցու «Թուղթ առ Արամ Քալանթարյան» հոդվածը (էջ՝ 4):

Ինչո՞վ էին զբաղված մեր պարզամավորներն անցած մեկ տարում

ԸՆՏՐՈՂԻ ԱՄԲԻՈՆ

Մեկ տարի առաջ՝ 2012թ. մայիսի 6-ին, տեղի ունեցած ընտրություններում Սյունիքի մարզը ընդգրկող N37 և N38 ընտրատարածքներում Ազգային ժողովի պատգամավոր ընտրվեցին Հայկ Գրիգորյանն ու Վահե Հակոբյանը: Թե ինչու իշխանությունը հենց նրանց ցանկացավ տեսնել խորհրդարանում ու ամեն ինչ արեց, որ նրանք ստանան պատգամավորի մանդատ՝ թողնենք մի

կողմ, մանավանդ որ ժամանակին այդ հարցերը հանգամանակից ու իրապարակավ քննարկվել են: Բայց կյանքը շարունակվում է, և հետաքրքիր է իմանալ, թե մեր պատգամավորներն ինչպես են (որքանով են) Սյունիքի մարզի, իրենց ընտրողների շահերը ներկայացնում (պաշտպանում) խորհրդարանում, ինչպես են կատարում պատգամավորի իրենց պարտականությունները: Եվ այդ հարցերի պատասխանն իմանալն ընտրողների սահմանադրական իրավունքն է:

Պատգամավորներն էլ պարտավոր են իրենց գործունեությունն ավելի թափանցիկ դարձնել ու ժամանակ առ ժամանակ ընտրողներին հաշվետվություն տալ իրենց կատարածի ու չկատարածի մասին: Սրանք պարզագույն կանոններ են՝ օրենքով ամրագրված, որը հաշվի կառնենք ընտրաշրջանի մնացյալ չորս տարում:

Առաջնորդվելով այդ տրամաբանությամբ՝ հետընտրական շրջանում առաջին դիմումն ենք **Շարունակությունը՝ էջ 2**

Թամաշա

ԽՄԲԱԳՐԱԿԱՆ

Սյունիքի մարզի չափահաս բնակչության, ինչպես և մայրաքաղաքային սյունեցիների մի ստվար խումբ հայտնվել է Սյունիքի մարզպետի թափուր պաշտոնի հավակնորդների ինքնաստեղծ ցուցակում: Ընդ որում՝ հավակնորդների առաջին մասն ի հայտ է եկել սեփական ցանկությամբ ու հարայ-իրոցով, երկրորդ մասը՝ ընկերների, համախոհների, համերկրացիների ցանկությամբ, երրորդ մասը՝ սեփական ստորագրությունը հավերժորեն թաքցնող կամ կեղծող լրագրողների հնարանքով: Մյուս կողմից՝ մարզում այլևս չկա մի քաղաք և գյուղ, որ մարզպետի իր թեկնածուն առաջադրած չլինի...

Կատակը՝ կատակ, բայց երբեք այսքան ողորմելի ու ծիծաղելի վիճակում չէինք եղել: Եվ այս վիճակը, այնուամենայնիվ, բազմաթիվ հարցերի ու եզրակացությունների տեղիք է տալիս:

Մեզ, օրինակ, հետաքրքրում է՝ իրո՞ք Սյունիքի մարզպետարանը (մարզպետի պաշտոնակատարը) Գորիսում ստորագրահավաք է ձեռնարկել, թե՞ ոչ: Ամենուր խոսում են գրում են այդ մասին, իսկ մարզպետարանը ո՞չ հերքում, ո՞չ էլ հաստատում է այդ տեղեկությունը իսկությունը: Բայց եթե մարզպետարանը (մարզպետի պաշ-

տոնակատարը) նման ստորագրահավաք իսկապես նախաձեռնել է՝ առաջին հայացքից հօգուտ Սուրեն Խաչատրյանի վերադարձի, ապա մեծ սխալ է գործել և հերթական ուժգին հարվածը հասցրել ոչ միայն նախկին մարզպետին, այլև մարզի բարոյափոխման և քաղաքացիական համերաշխությանը: Հենց այդ ստորագրահավաքը դարձավ պատրվակ, որ մարզի մյուս համայնքները ևս մարզպետի սեփական թեկնածուի համար ստորագրահավաքներով ու աջակցության դիմումներով տարանջատվեցին Սուրեն Խաչատրյանի ոչ միայն ներկայից ու ապագայից, այլև անցյալից:

Ստորագրահավաքների ու դիմումների շքերթը ցույց տվեց, որ Սյունիք հասկացությունը տակ պատմական կամ պատմաաշխարհագրական հասկացություն է այսօր, ինչպես 15-20 տարի առաջ: Փոխարենն ունենք Գորիսի, Կապանի, Մեղրու և Սիսիանի շրջաններ (ընդ որում՝ Կապանում կա Կապանի և Քաջարանի, Մեղրիում՝ Մեղրու և Ազարակի տարածք): Եվ շրջաններից ու տարածքներից յուրաքանչյուրը մարզպետի ներկայացվող չափանիշների մասին ունի իր

պատկերացումը:

Ստորագրահավաքների ու դիմումների շքերթը մեկ այլ բացահայտում էլ կատարեց: Տասը տարի շարունակ մարզպետի աթոռի հանդեպ սեփական հավակնությունը չթաքցրած (և ժամանակ առ ժամանակ մայրաքաղաքային մամուլի միջոցով մեզ անընդհատ հիշեցնող) անձինք հայտնվել են ծիծաղելի վիճակում: Հօստ է ցնդել ինքնակոչ այդ հավակնորդների «բացառիկ»

Շարունակությունը՝ էջ 2

